

Posudek vedoucího závěrečné práce

Vedoucí závěrečné práce: MgA. Jan Pfeiffer

Oponent závěrečné práce: MgA. Pavla Gajdošíková

Autor závěrečné práce: Bc. et Bc. Veronika Zavřelová

Obor: Výtvarná výchova – ZUŠ

Akademický rok: 2018/2019

Název práce: **Architektura jako životní prostor člověka**

Obsah a cíl práce:

Hlavním obsahem a cílem práce autorka zvolila implikaci tématu architektury a urbanismu do výuky výtvarné výchovy na základní a střední škole. Cílem který si autorka vytyčila bylo jak sama uvádí: *“Přesvědčit učitele výtvarné výchovy, aby použili téma architektury, především urbanismu, ke vzdělávání žáků a k péči o prostranství a identifikaci s místem.”* Díky svému předchozímu studiu na ČVUT má autorka přirozený zájem o integraci těchto technických oborů. Rovněž si uvědomuje, že tato implikace se může provádět mnoha způsoby.

Struktura práce:

(členění kapitol, logická provázanost)

V teoretické části práce autorka představila základní pojmy a principy moderní architektury a urbanismu s důrazem na vysvětlení jejich vzájemných vztahů. V didaktické části práce je představen projekt nazvaný *“Člověk mezi domy”*, který je zpracován jako podrobný výukový materiál i s pilotním provedením a následným hodnocením. V praktické části autorka realizovala fotograficko - preformativní projekt *„Na hlavu“*, na něm demonstruje vlastní umělecké řešení tématu, které bylo představeno již v didaktické části *„Člověk mezi domy“*. Tento fakt považují za velmi šťastný a kapitoly jsou tak pevně koncepčně provázány.

Věcné zpracování:

(teoretické a metodologické zakotvení, náročnost tématu, inovativnost, přínos práce, formulace závěrů)

Jak autorka zmiňuje v závěru práce využitím zážitkové pedagogiky, s důrazem na schopnost vidět prostor a viděné verbalizovat, vybrala z architektury hledisko, které by mělo být přístupné každému. Umění zde tak pomáhá tuto kvalitu prostoru nejen zviditelnit a ocenit, ale i se z něj radovat. Zdůrazňuje tím určitý demokratický prvek možnosti pochopení a zažití tématu pro širokou veřejnost. Jako velmi zajímavé považují zjištění, které vyplynulo z dotazníků, že architektura je ve výtvarné výchově převážně prezentována tradičním způsobem (jako obsah pro historický výklad a námět pro prostorovou tvorbu). I když se většina respondentů přihlásila k výuce prostorového cítění, nebylo patrné z poskytnutých zdrojů, že by učitelé vyšli ze žáky ven do ulic a prakticky je učili vizuální citlivosti přímo v urbánním prostoru.

Hodnotím velký zápal, se kterým autorka realizovala performativní, fotografické akce ve vybraných místech, které stojkou na hlavě kriticky komentovala. Ocenil bych odvážnější formální řešení autorské knihy a hledal bych její způsob prezentace opět ve veřejném prostoru. Přesto však vnímám komplexitu práce jako velmi kvalitní a ucelenou.

Správnost citace a odkazů na literaturu, grafické, formální a jazykové zpracování:

Autorka celou práci citlivě graficky upravila a doplnila ji o množství reprodukcí a grafů, je tak vizuálně funkčně srozumitelná. Jazykové schopnosti autorky jsou na dobré úrovni a i citační aparát je dobrý. Autorce přeji, aby její zájem o společný prostor, prožitek a život v něm ji i nadále inspiroval a nacházela i v budoucnu nové cesty k vytváření a předávání pozitivního vztahu k architektuře a urbanismu ve školním prostředí.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.